

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδουκῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Προτάσεων ὡς σημαίαν τὴν ἀντιπατερικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ Συγκρητισμοῦ

Ἡ Ἀθήνα εἶναι πλέον «οἰκουμενιστικώτερη τοῦ οἰκουμενιστικοῦ Φαναρίου»

Η ΑΘΗΝΑ ἤδη προπορεύεται στὶς οἰκουμενιστικὲς πρωτοβουλίες καὶ τὸ Φανάρι ἀκολουθεῖ.

Δυστυχῶς, ὁ καινοτόμος ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος δηλώνει, ὅτι ἀποδέχεται τὴν *Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920* καὶ εἶναι γνήσιος ἐκφραστὴς τῶν αἰρετικῶν προϋποθέσεων αὐτῆς.

Ἵπενθυμίζουμε, ὅτι ἡ *Ἐγκύκλιος τοῦ 1920*

- ἀποτελεῖ τὸ κείμενο-βάσι τῆς αἵρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*.
- θεμελιώνεται στὴν ἀντορθόδοξη *Βαπτισματικὴ Θεολογία*.
- προτείνει τὸν ἀντι-εκκλησιαστικὸν *Δογματικὸν Συγκρητισμὸν*.
- διακηρύσσει τὴν ἀντιπατερικὴν θεολογίαν τῆς *Κοινῆς Διακονίας*.
- προετοιμάζει τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ *Π. Σ. Ε. (Κοινωνία Ἐκκλησιῶν)*.
- προβλέπει τὴν *Ἡμερολογιακὴν Μεταρρύθμισιν*, ἡ ὁποία ἐφαρμόσθηκε τὸ 1924 καὶ διήρσε ἐορτολογικὰ τοὺς Ὁρθόδοξους.

Τοιοτοτρόπως, ὁ κ. Χριστόδουλος ταυτίζει τὸ ὄραμά του μὲ τὸ ὄραμα τοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος τὸ 1995, στὴν Γενεύη, διεκήρυξε τὴν πεποίθησίν του, ὅτι πρέπει τὰ Μέλη τοῦ *Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*

νὰ «ὀραματισθοῦν ἐν Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἐπιτρέπον τὴν ἀγαστήν συνεργασίαν ὅλων τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων εἰς τὸν ἠθικόν, κοινωνικόν, ἱεραποστολικόν καὶ διακονικόν τομέα, ἀνεξαρτήτως τῶν βασικῶν θεολογικῶν αὐτῶν διαφορῶν, ὡς τοῦτο ὑπεγράμμιζε πρὸ ἐβδομηκονταπενταετίας ἡδη ἡ γνωστὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1920».

♦ Μία σειρά σχετικῶν κειμένων θὰ καταδείξη τὴν ὀδυνηρὰ πρᾶγματι αὐτὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς *Καινοτομίας* κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλος Νούντσιος τοῦ Πάπα εἰς Ἀθήνας;*

*κ. Ἰωάννου Κορναράκη,
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν*

Ο ΕΡΩΤΑΣ, ποῦ τρέφει ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος πρὸς τὸν Παπισμό, φαίνεται νὰ εἶναι **μανικός!**

Ὅντως· «μὲ καλπάζοντας ρυθμούς, προχωρεῖ ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία πρὸς τὰς ἀγκάλας τοῦ Παπισμοῦ»!

Καὶ ὁ πρωτεργάτης καὶ ρυθμιστής... τῶν ρυθμῶν αὐτῶν Μακαριώτατος, ὁμολογεῖ, ἀπευθυνόμενος πρὸς ἑκατὸν πενήντα νέους Ρωμαιοκαθολικοὺς κληρικοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Μιλάνου, οἱ ὅποιοι τὸν ἐπισκέφθηκαν στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ὅτι

«Οἱ ἀμοιβαῖες ἐπισκέψεις τῶν τελευταίων ἐτῶν, χάριν στὰ ἀνοίγματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία ἔχει κάνει πρὸς τὴν Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία, μᾶς ἔχουν πείσει ὅτι ὑπάρχει κοινὴ ἐπιθυμία γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν [...], ὥστε νὰ συναντηθοῦμε σὲ ἕναν κοινὸ τρόπο».

«Ὁ κοινὸς δὲ αὐτὸς τύπος (κατὰ τὸν Μακαριώτατο) εἶναι ἡ κοινὴ μας πίστη στὴν διάρκεια τῶν ὀκτῶ πρώτων αἰώνων».

Ἀλλὰ ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος κάνει ἀσυγχώρητο ἔγκλημα, λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ μανικοῦ πρὸς τὸν Παπισμὸ ἔρωτά του, νὰ βαπτίζει, στὸ ἴδιο αἰρετικὸ κρίμα Ὁρθοδοξία καὶ Παπισμό!

Ἐπισημαίνει στοὺς παπικοὺς ἐπισκέπτες του, ὅτι Ὁρθοδοξία καὶ Παπισμὸς πρέπει νὰ ἐπιστρέφουν στὴν κοινὴ αὐτὴ βάση, στὴν κοινὴ πίστη τῶν ὀκτῶ πρώτων αἰώνων!

«Ἐὰν εἶχαμε (εἶπε) τὸ θάρρος νὰ ἐπιστρέψουμε ὅλοι(;) σ' αὐτὴ τὴν κοινὴν βάση, θὰ εἶχαμε αὐτομάτως τὴν ἐν πίστει ἐνότητα».

ΑΛΗΘΕΙΑ, γιατί Μακαριώτατε, ταυτίζετε ανεπίτρεπτα, ως μὴ ὤφειλε, τὴν Ὁρθοδοξία μὲ τὸ παπικὸ χρέος, νὰ ἐπιστρέψει κι' αὐτή, στὴν κοινὴ Πίστη;

Ἄν δὲν αἰσθάνεσθε ὡς **νούντιος τοῦ Πάπα**, δὲν θὰ χρησιμοποιούσατε τὸν πληθυντικὸ τῆς ἐξισώσεώς μας μὲ τὴν παπικὴ αἴρεση.

Ἐξάλλου, ἂν εἶχατε τὸ θάρρος τοῦ Ὁμολογητοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, θὰ ὑποδεικνύατε στοὺς παπικοὺς φίλους σας τὴν ὑποχρέωσή τους νὰ ἐπιστρέψουν στὴν ἀώμμητη Πίστη τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ!

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἔλλειψη τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας, σᾶς ταυτίζει αὐτονόμητα μὲ τὴν παπικὴ κακοδοξία καὶ σᾶς ἀποξενώνει προσωπικὰ ἀπὸ τὴν Πίστη καὶ τὴν Παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἔσεῖς προσωπικὰ πρέπει πράγματι νὰ ἐπιστρέψετε στὴν Πίστη καὶ στὴν Πατερικὴ, ἰδιαίτερα, Παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας!

Τὰ ἀπερίσκεπτα καὶ ἀσύστολα ἀνοίγματα σας πρὸς τὸν Παπισμὸ καὶ τὸν Προτεσταντισμὸ, δηλ. τὸν ἄκρατο Οἰκουμενισμὸ, σᾶς θέτουν αὐτομάτως ἐκτὸς τῆς Πίστεως τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ ἀντιλαμβάνεται τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ λαϊκοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, στὰ μάτια τοῦ ὁποίου ἔχετε χάσει τὴν ἔξωθεν καλὴν μαρτυρίαν.

* * *

ΕΠΕΙΤΑ, Μακαριώτατε, ἐνεργεῖτε καὶ συμπεριφέρεσθε στὸν ὥρο τῆς Ἐκκλησίας μας ὡσὰν νὰ εἶναι προσωπικὸ σας κτῆμα, τὸ ὁποῖο κληρονομήσατε ἀπὸ τὸν πατέρα σας.

Δυστυχῶς λησμονεῖτε ἢ δὲν θέλετε νὰ καταλάβετε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΜΗΤΕΡΑ ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ ἐπομένως δὲν μπορείτε ἔσεῖς νὰ διαπραγματεύεσθε μὲ τοὺς αἰρετικούς τὴν Πίστη καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Παραδόσεώς Της, ἐρήμην τῆς γνώμης καὶ τῆς βουλήσεως τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ περισσότερα ἀνοίγματα σας πρὸς τοὺς ποικίλους αἰρετικούς ἔγιναν καὶ ἐρήμην τῆς βουλήσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκ-

κλησίας, γεγονός, πού σᾶς ἀναδεικνύει μονοκράτορα τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὰ παπικὰ πρότυπα!

Μὲ ὅλες τὶς ἀνωτέρω ἐνέργειές σας, οἱ ὁποῖες **προσβάλλουν τὴν ἀλήθεια τῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας**, θέτετε σὲ δοκιμασία τὴν ἐνότητα τοῦ ποιμνίου τῆς Ἐκκλησίας. Ἰδιαίτερα μὲ τὶς ποικίλες εὐκαιρίες σχέσεως καὶ ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς αἵρετικούς, μὲ τὶς ὁποῖες **προσπαθεῖτε νὰ δημιουργήσετε ἐξοικείωση τῶν πιστῶν μὲ τοὺς αἵρετικούς**. Ὅπως ἡ προταθεῖσα **ἀδελφοποίηση (!)** τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Μιλάνου μὲ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν!...

Μὴ ἐπιχειρεῖτε νὰ ἀντικαταστήσετε τὸν δύσκολο δρόμο τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου γιὰ τὴν ἔνωση μὲ τοὺς παπικούς, μὲ τὴν μέθοδο τῆς **ἀδελφοποιήσεως (!)** καὶ ὄλων τῶν ἄλλων σχέσεων καὶ δῆθεν συνεργασιῶν.

Μὴ προβάλλετε τὸ αἴτημα τῆς ἀγάπης, ὡς κύριο μέσο προσεγγίσεως τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Τῆς ἀγάπης πρέπει νὰ προηγεῖται ὁ σεβασμὸς τῆς Ἀλήθειας, σὲ μιὰ σχέση, πού πρέπει νὰ βιώνεται ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ μακαριστὸς π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος ἔβαλε τὰ πράγματα στὴν ὀρθόδοξη βάση τους. Μὲ τοὺς ἑτεροδόξους, διευκρίνισε, ἕνας μόνον διάλογος μπορεῖ νὰ ὑπάρξει: «Ἐἴτε Διάλογος ἀγάπης ἐν ἀληθείᾳ», εἴτε «Διάλογος ἀληθείας ἐν ἀγάπῃ». Ἐπισήμανε, ὅτι «Χριστιανικῶς, οὔτε ἀγάπη ἄνευ ἀληθείας δύναται νὰ vonηθῆ οὔτε ἀλήθεια ἄνευ ἀγάπης».

Στὴν **ἀδελφοποίηση (!)** ἐπομένως μὲ τοὺς αἵρετικούς ἡ πρόταξη τῆς ἀγάπης, ἀντὶ τῆς ἀληθείας, χρησιμοποιεῖται ὡς **ἐπιχείρημα παγιδεύσεως** τῶν Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν στὴν παπικὴ αἵρεση!

* * *

Μακαριώτατε·

Μὲ τὸν ζῆλο σας καὶ τὴν πληθωρικὴ κινητικότητα σας, κατὰ τὶς σχέσεις σας μὲ τὸν Παπισμὸ, δείχνετε ὅτι **εἴσθε περισσότερο νούντιος τοῦ Πάπα** στὴν Ἀθήνα, παρὰ Ὀρθόδοξος Ἀρχιεπίσκοπος!

Δουλεύετε γιὰ τὸν Πάπα, καὶ χωρὶς ἴσως νὰ τὸ σκέπτεσθε ἢ νὰ τὸ θέλετε, **συνεργάζεσθε μὲ τὸν Πάπα**, προάγοντας τοὺς σκοποὺς καὶ τῆς παπικῆς Οὐνίας!

Θλίψη καὶ ἀγωνία γεμίζει τὶς ψυχὰς τοῦ ποιμνίου σας!

Παρακολουθοῦν τὴν μεθόδευση τῶν ἐναγκαλισμῶν σας μὲ τὸν Παπισμὸ καὶ διερωτῶνται: ποῦ ἄραγε ὀδηγεῖτε τὴν Ἐκκλησία;!

Ἀνησυχοῦν γιὰ τὴν ἐπιμονή σας νὰ θέλετε νὰ παραδώσετε τὴν Ὁρθοδοξία στὴν παπικὴ αἵρεση καὶ ἀποροῦν γιὰ τὴν σιγουριά, ποὺ αἰσθάνεσθε, ὅτι θὰ πετύχετε τοὺς ὀλέθριους σκοπούς σας!

Θυμηθεῖτε, ὅμως, ὅτι ὁ εὐαγγελικὸς λόγος, γιὰ κάθε ἀνόσια σιγουριά, ἔχει ἐπισημάνει: «Ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέση» (Α΄ Κορ. 10, 12)!

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1634/10.3.2006, σελ. 1 καὶ 5. Ἐπιμέλ. ἡμετ.